

Repertoriul jurisprudenței

Cauzele conexate C-124/16, C-188/16 și C-213/16

**Proceduri penale
împotriva
Ianos Tranca și alții**

(cereri de decizie preliminară
formulate de Amtsgericht München și de Landgericht München I)

„Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie penală – Directiva 2012/13/UE – Dreptul la informare în cadrul procedurilor penale – Dreptul la informare cu privire la acuzare – Notificarea unei ordonanțe penale – Modalități – Desemnarea obligatorie a unui mandatar – Persoană suspectată nerezidentă și fără domiciliu fix – Termen de opoziție care curge de la notificarea mandatarului”

Sumar – Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 22 martie 2017

Cooperare judiciară în materie penală — Dreptul la informare în cadrul procedurilor penale — Directiva 2012/13 — Dreptul la informare cu privire la acuzare — Conținut — Notificarea unui act de condamnare penală — Modalități — Reglementare națională care impune desemnarea unui mandatar pentru persoanele care nu au reședința în statul membru aflat la originea actului — Admisibilitate — Termen de opoziție care curge de la notificarea mandatarului — Admisibilitate — Condiții

[Directiva 2012/13 a Parlamentului European și a Consiliului, art. 2, art. 3 alin. (1) lit. (c) și art. 6 alin. (1) și (3)]

Articolul 2, articolul 3 alineatul (1) litera (c), precum și articolul 6 alineatele (1) și (3) din Directiva 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei legislații a unui stat membru precum cea în discuție în litigiile principale, care, în cadrul unei proceduri penale, prevede că persoana acuzată care nu are reședința în acest stat membru și nici nu dispune de un domiciliu fix pe teritoriul acestuia sau în statul membru de origine este ținută să desemneze un mandatar pentru a primi notificarea unei ordonanțe penale care o privește și că termenul pentru a formula opoziție împotriva acestei ordonanțe, înainte ca aceasta să dobândească caracter executoriu, curge de la notificarea ordonanței menționate mandatarului.

Articolul 6 din Directiva 2012/13 impune totuși ca, la momentul executării ordonanței penale, de îndată ce persoana în cauză a avut efectiv cunoștință de această ordonanță, ea să fie pusă în aceeași situație în care s-ar fi aflat dacă respectiva ordonanță i-ar fi fost notificată personal și, mai ales, ca ea să dispună de integralitatea termenului de opoziție, beneficiind, dacă este cazul, de o repunere în termen.

Revine, așadar, instanței de trimitere sarcina să se asigure că procedura națională de repunere în termen, precum și condițiile cărora le este subordonată exercitarea acestei proceduri sunt aplicate într-o manieră conformă cu aceste cerințe și că această procedură permite astfel exercitarea efectivă a drepturilor pe care le prevede articolul 6.

(a se vedea dispozitivul)